

Alminnelige bestemmelser for dåp

Barnedåp

- 1 Det er en forutsetning for dåp av barn at de oppdras i kristen tro. Når barna blir døpt, skjer det derfor i forventning om at de skal ta del i kirkens trosopplæring.
- 2 Den norske kirke regner med at den som er medlem av kirken, melder sitt barn til dåp, og barnet bør så vidt mulig døpes før det er fire måneder gammelt.
- 3 Dåp meldes i god tid til menighetskontoret. Hvor geografiske eller andre forhold ikke gjør det umulig, skal presten eller en annen på prestens vegne ha samtale med foreldrene om dåpen og dåpsliturgien før dåp finner sted.
- 4 Barnet skal ha minst 2 faddere; og de må ha fylt 15 år. Foreldrene kan ikke være faddere. Minst to av fadderne må være til stede ved dåpshandlingen.
- 5 Fadderne påtar seg viktige oppgaver når det gjelder barnets kristelige oppdragelse, og må velges med dette for øye. Som faddere kan bare velges personer som er medlem av Den norske kirke, eller andre kristne som ikke forkaster barnedåpen. Presten ser til at valg av faddere svarer til disse forutsetningene. Dersom det oppstår spørsmål om å utelukke som fadder et medlem av Den norske kirke som har fylt 15 år, skal saken forelegges biskopen.

Dåp av voksne

- 6 Før dåp av voksne skal presten prøve dåpskandidatens kristne kunnskap og holdning og sørge for at vedkommende får den undervisning og åndelige veiledning som måtte være nødvendig for å bli døpt.
- 7 Den som døpes (dåpskandidaten) skal ha minst 2 faddere; de må ha fylt 15 år. Foreldrene kan ikke være faddere. Minst to av fadderne må være til stede ved dåpshandlingen. Se for øvrig punkt 5 om valg av faddere.
- 8 Dåpen forrettes gjerne i søndagens høymesse, slik at den dømte kan ta del i nattverden, men kan også finne sted i egen dåpsgudstjeneste.
- 9 Unge som ønsker å bli døpt i løpet av konfirmasjonstiden, bør vanligvis døpes etter dåpsliturgiens varianter for dåp av store barn, unge og voksne. Dersom de ikke har nådd den religiøse myndighetsalder, anses innmelding til konfirmasjon også å omfatte tillatelse fra foreldrene eller den som har foreldremyndigheten, til at vedkommende døpes.

Nøddåp

- 10 Et udøpt barn som ikke kan bringes til kirken på grunn av sykdom, svakhet eller andre spesielle forhold, kan døpes på sykehus eller i hjemmet. Det samme gjelder voksne som ikke er døpt.
- 11 Nøddåp av barn forutsetter samtykke fra minst én av foreldrene.

12 Dersom det ikke er mulig å få kontakt med presten (på sykehuset eller i menigheten), eller dersom presten ikke kan rekke fram i tide, kan dåpshandlingen utføres av enhver som respekterer den kristne dåp.

13 Dåpen skjer så vidt mulig i temperert vann, som bør helles i et fat før selve dåpshandlingen begynner.

14 Ved nøddåp av barn er det ikke nødvendig å nevne noe navn, dersom barnet ennå ikke har fått navn.

15 Nøddåp er en fullt ut gyldig dåp, og den som er døpt med nøddåp, skal ikke døpes igjen. For at det skal være en gyldig dåp, må i det minste ordene "Jeg døper deg til Faderens og Sønnens og Den Hellige Ånds navn" lyde.

16 Foreldrene bør om mulig være til stede. Det skal om mulig være minst to vitner til stede foruten den som døper. Foreldrene kan være vitner.

17 Vitnene er ikke faddere. De skal kunne bekrefte at dåpen er utført. Ut over dette har de ingen forpliktelse. Foreldrene kan senere ta stilling til hvem de ønsker som faddere til barnet.

18 Den som har utført nøddåp, sørger for at dette meldes til prestekontoret på sykehuset eller i den menighet hvor handlingen er utført.

Stadfestelse av nøddåp

19 Når et barn som er døpt med nøddåp lever opp, skal foreldrene bringe barnet etter forutgående avtale til kirken i forbindelse med en av de ordinære gudstjenester. Her stadfestes det at barnet er døpt og det presenteres for menigheten. Tilsvarende gjelder for en voksen som er døpt med nøddåp.